

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 28. De Amore Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

|||||:|||||:|||||:|||||:||||| October.

DIES XXVIII.

De Amore Dei.

I.

AMOR DEI PRIMAS UBIQUE HABERE DEBET.

Itaque si Deum verè amo, plus eum amare debo, quām meos proximos, amicos, fortunam, quām vitam denique meam; ita, ut paratus sim, omnia potius perdere, quām offendere, & perdere Deum meum, ita, ut etiam odium in ea concipiam, &c, ut vera mala horream, si ab amando Deo me impedian, aut si me periculo exponant ejus jacturam faciendi. Consilium hoc illo Christi axiomate nititur: qui non odit Patrem suum, & Matrem suam, adhuc autem, & *Luc. 14, 26.*

animam suam, non est me dignus. Homo, qui Deum amat, non solum omnia sua bona, quām amorem Dei, potius perdere, sed & omnia mala perferre paratus esse debet; ut non minus, quām S. Paulus exclamare queat: quis me separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? Certus sum, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque virtutes poterunt nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo IESU, DOMINO nostro. Sic animo

Rom. 80, 35.

G 3

Com-

October.

comparatus est, qui super omnia Deum & mat. Sic & comparatus esse quivis Christianus debet. Num sic animo affectus es? Eheu! minima diaboli tentatio, minimum commodum, minimum voluptatis illicium te quotidie à Deo tuo separat. Et his non obstantibus dicere non vereris, Deum à te super omnia amari, ejusque amorem primas in corde tuo sibi vindicare?

II. Amor Dei influere debet in omnia. Sine charitate nihil habeo, nihil sum, cum charitate omnia habeo, omnia sum. Quid quid in charitae non sit, quantumcunque bonum, esse videatur, coram Deo nullius est meriti. Si habuero omnem fidem, inquit Apostolus, ita, ut montes transferam; & si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas; & si tradidero corpus meum, ita, ut ardeam; charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Verum cum charitate omnia habeo, omnia possum, & nihilo mihi constat. Si Deum amo, omnia habeo; omnes virtutes possideo: habeo fidem, spem, patientiam, prudentiam, fortitudinem, constantiam, humilitatem, zelum denique habeo: verbo, nulla virtutum mihi deficit. Sed charitas non tantum omnes mihi virtutes largitur, sed meas etiam virtutes exaltat, earum pretium auger, ea-

Addo charitatem, prout omnia, deinde charitatem nihil sum, cum charitate omnia habeo, omnia sum. Quid quid in charitae non sit, quantumcunque bonum, esse videatur, coram Deo nullius est meriti. Si habuero omnem fidem, inquit Apostolus, ita, ut montes transferam; & si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas; & si tradidero corpus meum, ita, ut ardeam; charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest.

1. Cor. 13. v. 2. & 3.

tum mihi meritum accersit: aliæ virtutes October.
 quidem juvare me possunt, ut ad Deum
 perveniam: at charitas sola Dei possessio-
 nem promeretur, sola ipso fruitur. Deum
 amare, Deum possidere, Deo frui, an non
 est id, quod hominem in cælo beatum red-
 dit? an non igitur Paradisum cælestem è
 terra facit? cum charitate non omnia dun-
 taxat habeo; sed & omnia possum: Res
 difficillimæ homini Deum amanti viden-
 tur faciles; quæ alijs impossibilia credun-
 tur, impossibilia ei non sunt; gravissima
 pro Deo tormenta perpeti, si Deum arden-
 ter amamus, gaudere, & triumphare est.
 Quid agere, quid tolerare non possumus,
 si verè Deum amamus? si parùm propter
 te agere, si parùm propter te pati volo,
 mi Deus, inde oritur, quòd parùm te a-
 mem.

III. Amor Dei omnia moderatur; à
 charitate dirigi omnia debent. Virtutes
 ipsæ in vita degenerarent, bona opera in
 peccata verterentur, si hujc regulæ forent
 contraria. Pietas evaderet supersticio,
 oratio in occupationem inutilem, austeri-
 tates in imprudentiam, zelus in iracun-
 diæ impetus migrarent. Omnia charita-
 ti submittere se debent; Deus vult, ut me
 gratum benefactoribus præbeam; verùm,

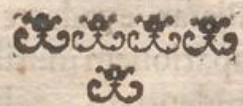
Octoher.

si hæc grati animi significatio impellit ad aliquid, quod charitatem Deo debitam offendat, tum ea vitiola evadit. Amor, & obedientia erga parentes officia sunt homini à natura infita; si verò obstaculo sunt charitati; si mei parentes aliquid petunt amori, quem Deo debeo, adversum, amor, quo in illos feror, fit scelus, obedientia evadit prævaricatio, parentes mei sunt mei inimici, ac proin eos non solum amplius amare non possū, sed odisse debeo.

Hactenus visus tibi es Deum amare. Vide, an amor tuus erga ipsum, omnibus eum præbeat, influat in omnia, dirigat omnia. Hoc si non fiat, quam dubius est amor tuus!

Si habuero fidem, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum. *1. Cor. 13. 2.*

Sectamini charitatem, sine qua dives pauper est, cum qua pauper dives est. *Aug.*

DIES